

Arrest

nr. 302 919 van 8 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VANDECASTEELE
Noordstraat 7
8530 HARELBEKE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VANDECASTEELE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 39-jarige soennitische Marokkaan van Arabische origine, geboren en getogen in Casablanca. Uw vader stierf een natuurlijke dood in 2005 en uw moeder overleed aan de gevolgen van diabetes en hartproblemen in 2022. U heeft vier volle broers en twee volle zussen alsook twee (oudere) paternale halfbroers en drie (oudere) paternale halfzussen. Enkelen zijn overleden, anderen wonen in Marokko, Frankrijk en de Verenigde Staten. U behaalde een master in de filosofie en werkte op verschillende plekken en in verschillende sectoren in Marokko.

Volgens uw verklaringen reisde uw tweelingbroer M.(...) rond 2006 naar Italië, alwaar hij zich met louche personen en auto- en drugshandel zou hebben bezig gehouden. Ook zou M.(...) geld hebben gestolen. Na zijn terugkeer naar Marokko kreeg hij problemen met zijn voormalige kompanen en verliet hij opnieuw het land naar een voor u onbekende bestemming. Vervolgens werd uw oudere broer M.(...) door de oude partners van M.(...) erin geluist en werd hij door de autoriteiten verdacht van drugssmokkel. M.(...) kon ternauwernood zijn onschuld hierin bewijzen. De voormalige zakenpartners van M.(...) zijn evenwel nog steeds op zoek naar M.(...) en daar u de sprekend lijkende tweelingbroer van M.(...) bent, riskeert u door deze personen te worden gedood indien u naar Marokko zou terugkeren.

U verliet Marokko rond 2017 of 2018 omdat u een Bulgaars werkvisum kon bemachtigen. U werkte er als beveiligers voor een rondreizend circus. Na tien maanden verliet u uw werk en reisde u naar andere Europese landen. U verbleef onder meer een tijdje in Zwitserland alsook bij uw broer en zus in het Franse Bordeaux.

Ook verklaart u dat u in 2014 in Marokko een Spaanse vrouw leerde kennen. Jullie hadden een paar jaar een relatie en zij beviel zo'n zes jaar geleden (dus omstreeks 2018) van een meisje. U reisde naar Spanje en trachtte er een gezinsleven op te bouwen. U zag het meisje zo'n twintig keer tussen 2018 en 2022. Op een dag betrapte u de vrouw met haar stiefbroer in een jacuzzi (zonder ondergoed) en werd u eveneens verteld dat u mogelijks niet de biologische vader was van het meisje. Uw ontdekking en confrontatie met de vader van de vrouw zorgde voor problemen in die familie. De stiefmoeder van de vrouw – een Marokkaanse – dreigde er vervolgens mee dat u ernstige problemen zou krijgen indien u iets aan uw familie zou vertellen over het jacuzzi-incident, omdat zij uw familie in Marokko kende. Daarnaast werd u bedreigd door de stiefbroers van de moeder van uw (vermeende) dochter.

Nog volgens uw verklaringen reisde u op illegale wijze naar België omdat u er tot rust wilde komen en een leven wenste uit te bouwen. U kwam op 29 januari 2022 aan in België. In 2023 werden door de Antwerpse politie ten uwer laste diverse processen verbaal (pv's) opgesteld voor onder meer: de verkoop van verdovende middelen; woonstschennis; diefstal (twee keer); opzettelijke slagen en verwondingen (twee keer); onrechtmatige bezitting van andermans goed; bedreiging zonder bevel of voorwaarde (twee keer); en het bezit van verboden wapen (twee keer). Nog kreeg u negentien bevelen om het grondgebied te verlaten, waarvan het laatste werd betekend op 1 januari 2024. U gaf geen vrijwillig gevolg aan deze beslissingen tot verwijdering noch maakte u werk van een legalisering van uw verblijf op Belgische bodem. Op 9 januari 2024 werd u bij een controle van de Belgische autoriteiten aangehouden en werd u een bevel om het grondgebied te verlaten betekend met vasthouding met het oog op verwijdering. U werd aangehouden en in hechtenis genomen. U diende op 15 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest dat u bij terugkeer naar Marokko opnieuw problemen zal krijgen met de voormalige zakenpartners van uw tweelingbroer M.(...). Daarnaast vreest u er problemen met de stiefmoeder van uw ex-partner. Ook verklaart u interesse te hebben in het christendom en vreest u hierdoor in Marokko problemen te kunnen krijgen.

Nog verklaart u in België sinds zeven maanden een relatie te hebben met een vrouw, die in verwachting is van een reeds overleden man. U verklaart het (ongeboren) kind na de geboorte te willen erkennen als uw eigen kind.

Ter staving van uw identiteit en/of verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Op basis van uw verklaringen en onderzoek van alle elementen in uw dossier wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. (Verslagen van Antwerpse politie 15 februari 2023; 9 september 2023; 23 september 2023, 9 januari 2024; CGVS, pp. 9-10)

Zo kwam u volgens uw verklaringen aan een medewerker van het CGVS reeds op 29 januari 2022 aan in België (cf. infra), maar u verzocht er niet direct om internationale bescherming. U verklaarde weliswaar in een verslag van de Antwerpse politie van 23 september 2023 dat u nog asiel moest aanvragen in Brussel, maar u liet dit na. Aan het CGVS verklaart u voorts dat u in 2022 trachtte verblijfspapieren te bemachtigen via een religieus huwelijk met een Nederlands-Belgische vrouw van Marokkaanse origine (waar u overigens geen begin van bewijs van voorlegt, de relatie is bovendien reeds beëindigd), maar dat dit omwille van uw aanhouding(en) door de Antwerpse politie niet is gelukt. Hoe het ook zij, ook na diverse proces-verbalen en politierapporten (die tussen 2022 en 2023 werden opgesteld) uwentwege alsook voor, tijdens of na uw detentieperiodes vanaf februari 2023 en nadat u in totaal negentien keer het bevel kreeg om het grondgebied te verlaten, diende u géén verzoek om internationale bescherming in. Bovendien werd er in deze documenten telkens geen gewag gemaakt van elementen die een onmiddellijke terugkeer naar uw thuisland in de weg kunnen staan. Telkenmale gaf u immers aan dat uw problemen in Marokko louter van socio-economische aard waren. Sterker nog, op 9 januari 2024 – amper zes dagen voor uw verzoek om internationale bescherming – verklaarde u in een verhoor met de Belgische politie dat u naar Marokko zou kunnen terugkeren, maar dat het [leven] in België beter is. Op 9 januari 2024 werd u voorts een bevel om het grondgebied te verlaten betekend met vasthouding met het oog op verwijdering. U werd aangehouden en in hechtenis genomen. Bovendien betekende het Marokkaanse Consulaat-Generaal reeds op 29 november 2023 een formele bevestiging van nationaliteit en bereidheid om mee te werken aan uw repatriëring. U diende uiteindelijk op 15 januari 2024 – minstens anderhalf, mogelijks twee tot mogelijks vijf jaar (cf. infra) na uw aankomst in België – een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Een dergelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming kan niet in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Daarenboven blijkt u evenmin eenduidige verklaringen af te leggen over uw (vroegere) identiteitsdocumenten; uw familieleden in Marokko en Europa; uw Bulgaars visum en werkverleden; en uw verblijfplaatsen en verblijfsduur in Europa. Dit heeft als gevolg dat uw algemene geloofwaardigheid ernstig wordt ondermijnd (Verslagen van Antwerpse politie 27 juni 2023, 9 september 2023, 23 september 2023, 9 januari 2024; Gesprek met Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), Dienst Identificatie Opgesloten (DIO), 15 februari 2023; Verklaring DVZ 18 januari 2024, vragen 25, 26, 33; CGVS, pp. 8, 9, 10, 11).

1 - In uw verzoek om internationale bescherming legt u geen enkel identiteitsdocument voor. U verklaart aande DVZ dat u uw paspoort verloor bij uw aankomst in België en dat u geen identiteitskaart kon verkrijgen bij het Marokkaanse consulaat omdat u niet over een adres beschikte. Aan het CGVS verklaart u dan weer dat uw paspoort werd gestolen voor uw komst naar België en dat uw identiteitskaart bij een buurman ligt. In een gesprek met de DIO in februari 2023 verklaarde u dan weer dat uw paspoort in de zomer van 2022 was gestolen en dat u bij de Antwerpse politie aangifte deed van diefstal.

2 - Betreffende uw familie in Marokko en Europa verklaart u aan het CGVS dat u familieleden in Spanje en Frankrijk heeft, waaronder een broer en zus in Bordeaux, en geen familie in België. Bij de DVZ werd genoteerd dat twee broers en één zus in Marokko wonen, één broer in Frankrijk (Bordeaux)

en één broer in de Verenigde Staten. In het gesprek met de DIO in februari 2023 werd genoteerd dat u geen familie meer heeft in Marokko, terwijl u op 23 september 2023 tegenover de Antwerpse politie verklaarde dat uw broers in Marokko woonden. Tot slot verklaarde u tegenover een inspecteur van de Antwerpse politie op 9 september 2023 dat u familieleden heeft in Marokko, Spanje en België.

3 - Nog in het gesprek met de DIO in februari 2023 werd genoteerd dat u over een éénjarig Bulgaars werkvisumbeschikte, dat u in een elektromechanica-bedrijf in Sofia werkte en dat u dit contract uitdeed. Aan de DVZ verklaarde u dat u in 2015 in Spanje niet de voorziene overstap maakte naar Bulgarije, maar dat u in Spanje uitstapte en er in de illegaliteit verdween. Aan het CGVS verklaart u dan weer dat u zo'n tien maanden in een rondreizend circus werkte alvorens met de noorderzon vertrok.

4 - Voorts zijn verklaringen over uw aankomst in België verre van eenduidig (cf. supra). U verklaart aan het CGVS dat u op 29 januari 2022 aankwam in België en sedertdien enkel af en toe werkte in Nederland. Door de DVZ liet u optekenen dat u op 29 juni 2022 aankwam in België. In diverse verslagen van de politie van Antwerpen werd dan weer genoteerd dat u sinds 2019, sinds 2022, sinds begin 2023 en juni 2022 in België verblijft.

Uw aangetaste geloofwaardigheid heeft tot gevolg dat ook aan uw verklaarde vrees niet zomaar geloof kan worden gehecht. Los daarvan zijn er elementen in uw verklaringen die de geloofwaardigheid ervan ernstig op de helling zetten.

1 - Uw vrees voor uw leven omwille van **de problemen van uw tweelingbroer M.(...)** is niet geloofwaardig (Verklaring DVZ 18 januari 2024, vraag 18; Vragenlijst CGVS door DVZ, 18 januari 2024; CGVS, pp. 4-8). Vooreerst werd M.(...) niet opgelijst bij uw familiegegevens bij uw gesprek met de DVZ. Evenmin maakte u gewag van dit probleem bij het opstellen van de CGVS-vragenlijst door de DVZ. Dit leidt er reeds toe dat de geloofwaardigheid van het bestaan van een vermeende tweelingbroer op losse schroeven staat. U stelt dat u zijn naam en uw aan hem verwante probleem niet meldde aan de DVZ omdat u niet over deze privézaak wilde praten. Wanneer u daarop wordt uitgenodigd om uw aan M.(...) verwante problemen alsnog uit de doeken te doen, antwoordt u meermaals dat u liever vragen beantwoordt dan een vrij relaas te starten. Uiteindelijk blijkt u geen idee te hebben met wie uw vermeende tweelingbroer M.(...) problemen zou hebben gehad, noch wie u dan precies vreesde of zou moeten vrezen indien u zou terugkeren naar Marokko. Sterker nog, u ervoer zelf geen enkel persoonlijk probleem omwille van M.(...)s vermeende problemen en beschikt niet over concrete aanwijzingen dat u bij terugkeer naar Marokko met uw (vermeende) tweelingbroer zou worden verward. Ook kan u niet aangeven of er voor uw familie in het laatste jaar nog problemen zouden zijn geweest als gevolg hiervan. Evenmin kan u een begin van bewijs voorleggen van de vermeende veroordeling van uw oudere broer M.(...) als gevolg van M.(...)s problemen, noch van M.(...)s voorgelegde bewijzen dat hij wel degelijk onschuldig was.

2 – Betreffende uw problemen met **de familie van de moeder van uw dochter S.(...)** moet vooreerst worden gesteld dat zij niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie ressorteren en dat ze evenmin onder de definitie van subsidiaire bescherming kunnen worden ondergebracht. Bovendien zijn ze niet geloofwaardig (Gesprek met DVZ, DIO, 15 februari 2023; Vragenlijst CGVS door DVZ, 18 januari 2024; CGVS, pp. 6, 7, 11-15, 19-20). Zo stelt u ten eerste dat u een paar jaar een relatie had met de moeder van S.(...), maar kent u zelfs de volledige naam van de vrouw in kwestie niet. De naam die u in februari 2024 opgeeft aan het CGVS, namelijk 'M.(...) C.(...) G.(...)', woonachtig in het Spaans-Catalaanse Barcelona, komt namelijk helemaal niet overeen met de naam die u in een gesprek met de DIO in februari 2023 opgaf, namelijk 'N.(...) R.(...) S.(...)', woonachtig in het France Nice. Bovendien verklaart u aan het CGVS dat u de vrouw met haar stiefbroer zonder ondergoed en met drugs betrapte in een jacuzzi, maar aan de DVZ liet u optekenen dat 'ze geluk [hebben] dat ik ze niet betrapt heb anders zou ik ze vermoord hebben'. U wordt ook meermaals gevraagd hoe u de vermeende relatie tussen de vrouw en haar stiefbroer ontdekte, maar u antwoordt telkenmale naast de kwestie. Ook de vraag wanneer u vernam dat u mogelijks niet de biologische vader van S.(...) bent, beantwoordt u telkens ontwijkend. Gevraagd naar welke concrete problemen u precies had met de familie van de moeder van S.(...), stelt u enkel dat u werd bedreigd door de familieleden (stiefbroers) van de vrouw, maar u kan dit desgevraagd niet concretiseren en antwoordt wederom telkens naast de kwestie. Bovendien kan u geen enkel document voorleggen ter staving van het bestaan van S.(...) en deze familie, uw band met S.(...), uw problemen met de familie van de moeder van S.(...), of foto's van uzelf met S.(...). Het excuus dat u in een gesloten centrum zit en derhalve niet aan uw documenten kan geraken, is niet voldoende valabel daar u wel zegt in contact te kunnen treden met familieleden via sociale media.

3 - Voorts blijkt uw voorgehouden **interesse in het christendom** niet ingegeven door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging, maar louter opportunisme (Verklaring DVZ 18 januari 2024, vragen 9, 11; Vragenlijst CGVS door DVZ, 18 januari 2024; handgeschreven verklaring 19 januari 2024; CGVS, pp. 8, 15-17). Vooreerst werd de soennitische islam als uw religie genoteerd op de DVZ; vreest u Allah; en legt u uw lot in Allahs handen. U kan bovendien niet uitleggen waarom u pas daags na het afleggen van uw verklaringen bij de DVZ alsnog aangeeft dat u overweegt om eventueel van religie te willen veranderen. Ook uw motivatie om zich te bekeren tot het christendom overtuigt niet: u vindt dat de islamitische gemeenschap in Europa te ver af staat van de islam en zaken doet – zoals alcohol drinken en gokken in casino's – die niet islamitisch zijn. Daarnaast stelt u dat u al twee of drie jaar zou overwegen zich te bekeren tot het christendom maar heeft u, ondanks een universitaire master in de wijsbegeerte en/of sociologie, schijnbaar geen flauw benul van de diverse geloofsstromingen binnen het christelijk geloof. U sloeg zelfs de afgelopen jaren nooit een bijbel open. Evenmin zocht u in de afgelopen jaren meer informatie over het christendom of over het katholicisme. U bezocht weliswaar zo'n drie keer een kerk in Spanje en België, maar keek u er slechts 'een beetje rond' en u heeft geen idee hoe een katholieke mis verloopt.

4 - Daarnaast wijst u op uw **relatie met een in België verblijvende vrouw** die in verwachting is (e-mail van maatschappelijk assistent van 15 januari 2024; CGVS, pp. 18-19). U verklaart aan het CGVS dat u reeds zeven maanden een relatie heeft met B.(...) S.(...) en dat zij in verwachting is van een reeds overleden man. U wenst het kind te erkennen als uw eigen kind, maar ondernam nog geen formele stappen in de prenatale periode. De nationaliteit van de vrouw is u overigens onbekend. Uit de gegevens in uw dossier blijkt dat u eerder verklaarde dat u zo'n drie maanden een relatie met haar heeft en dat het kind voor u de poort zou moeten openen naar een geldig verblijf in België. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, ontkent u dit en stelt u dat u niet over deze mentaliteit beschikt. Het loutere feit dat u een gezinslid stelt te zijn van een persoon die mogelijkerwijs over de Belgische nationaliteit beschikt of op zijn minst legaal in België zou verblijven, heeft evenwel geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw vermeende band met vrouw en (ongeboren) kind in kwestie een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch het reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

U brengt tenslotte geen elementen aan waaruit zou blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van

Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Op basis van uw verklaringen en onderzoek van alle elementen in uw dossier wordt door het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a, en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. (Verslagen van Antwerpse politie 15 februari 2023; 9 september 2023; 23 september 2023, 9 januari 2024; CGVS, pp. 9-10)

Zo kwam u volgens uw verklaringen aan een medewerker van het CGVS reeds op 29 januari 2022 aan in België (cf. infra), maar u verzocht er niet direct om internationale bescherming. U verklaarde weliswaar in een verslag van de Antwerpse politie van 23 september 2023 dat u nog asiel moest aanvragen in Brussel, maar u liet dit na. Aan het CGVS verklaart u voorts dat u in 2022 trachtte verblijfspapieren te bemachtigen via een religieus huwelijk met een Nederlands-Belgische vrouw van Marokkaanse origine (waar u overigens geen begin van bewijs van voorlegt, de relatie is bovendien reeds beëindigd), maar dat dit omwille van uw aanhouding(en) door de Antwerpse politie niet is gelukt. Hoe het ook zij, ook na diverse proces-verbalen en politierapporten (die tussen 2022 en 2023 werden opgesteld) uwentwege alsook voor, tijdens of na uw detentieperiodes vanaf februari 2023 en nadat u in totaal negentien keer het bevel kreeg om het grondgebied te verlaten, diende u géén verzoek om internationale bescherming in. Bovendien werd er in deze documenten telkens geen gewag gemaakt van elementen die een onmiddellijke terugkeer naar uw thuisland in de weg kunnen staan. Telkenmale gaf u immers aan dat uw problemen in Marokko louter van socio-economische aard waren. Sterker nog, op 9 januari 2024 – amper zes dagen voor uw verzoek om internationale bescherming – verklaarde u in een verhoor met de Belgische politie dat u naar Marokko zou kunnen terugkeren, maar dat het [leven] in België beter is. Op 9 januari 2024 werd u voorts een bevel om het grondgebied te verlaten betekend met vasthouding met het oog op verwijdering. U werd aangehouden en in hechtenis genomen. Bovendien betekende het Marokkaanse Consulaat-Generaal reeds op 29 november 2023 een formele bevestiging van nationaliteit en bereidheid om mee te werken aan uw repatriëring. U diende uiteindelijk op 15 januari 2024 – minstens anderhalf, mogelijks twee tot mogelijks vijf jaar (cf. infra) na uw aankomst in België – een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Een dergelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming kan niet in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Daarenboven blijkt u evenmin eenduidige verklaringen af te leggen over uw (vroegere) identiteitsdocumenten; uw familieleden in Marokko en Europa; uw Bulgaars visum en werkverleden; en uw verblijfplaatsen en verblijfsduur in Europa. Dit heeft als gevolg dat uw algemene geloofwaardigheid ernstig wordt ondermijnd (Verslagen van Antwerpse politie 27 juni 2023, 9 september 2023, 23 september 2023, 9 januari 2024; Gesprek met Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), Dienst Identificatie Opgesloten (DIO), 15 februari 2023; Verklaring DVZ 18 januari 2024, vragen 25, 26, 33; CGVS, pp. 8, 9, 10, 11).

5 - In uw verzoek om internationale bescherming legt u geen enkel identiteitsdocument voor. U verklaart aande DVZ dat u uw paspoort verloor bij uw aankomst in België en dat u geen identiteitskaart kon verkrijgen bij het Marokkaanse consulaat omdat u niet over een adres beschikte. Aan het CGVS verklaart u dan weer dat uw paspoort werd gestolen voor uw komst naar België en dat uw identiteitskaart bij een buurman ligt. In een gesprek met de DIO in februari 2023 verklaarde u dan weer

dat uw paspoort in de zomer van 2022 was gestolen en dat u bij de Antwerpse politie aangifte deed van diefstal.

6 - Betreffende uw familie in Marokko en Europa verklaart u aan het CGVS dat u familieleden in Spanje en Frankrijk heeft, waaronder een broer en zus in Bordeaux, en geen familie in België. Bij de DVZ werd genoteerd dat twee broers en één zus in Marokko wonen, één broer in Frankrijk (Bordeaux) en één broer in de Verenigde Staten. In het gesprek met de DIO in februari 2023 werd genoteerd dat u geen familie meer heeft in Marokko, terwijl u op 23 september 2023 tegenover de Antwerpse politie verklaarde dat uw broers in Marokko woonden. Tot slot verklaarde u tegenover een inspecteur van de Antwerpse politie op 9 september 2023 dat u familieleden heeft in Marokko, Spanje en België.

7 - Nog in het gesprek met de DIO in februari 2023 werd genoteerd dat u over een éénjarig Bulgaars werkvisumbeschied, dat u in een elektromechanica-bedrijf in Sofia werkte en dat u dit contract uitdeed. Aan de DVZ verklaarde u dat u in 2015 in Spanje niet de voorziene overstap maakte naar Bulgarije, maar dat u in Spanje uitstapte en er in de illegaliteit verdween. Aan het CGVS verklaart u dan weer dat u zo'n tien maanden in een rondreizend circus werkte alvorens met de noorderzon vertrok.

8 - Voorts zijn verklaringen over uw aankomst in België verre van eenduidig (cf. supra). U verklaart aan het CGVS dat u op 29 januari 2022 aankwam in België en sedertdien enkel af en toe werkte in Nederland. Door de DVZ liet u optekenen dat u op 29 juni 2022 aankwam in België. In diverse verslagen van de politie van Antwerpen werd dan weer genoteerd dat u sinds 2019, sinds 2022, sinds begin 2023 en juni 2022 in België verblijft.

Uw aangetaste geloofwaardigheid heeft tot gevolg dat ook aan uw verklaarde vrees niet zomaar geloof kan worden gehecht. Los daarvan zijn er elementen in uw verklaringen die de geloofwaardigheid ervan ernstig op de helling zetten.

5 - Uw vrees voor uw leven omwille van **de problemen van uw tweelingbroer M.(...)** is niet geloofwaardig (Verklaring DVZ 18 januari 2024, vraag 18; Vragenlijst CGVS door DVZ, 18 januari 2024; CGVS, pp. 4-8). Vooreerst werd M.(...) niet opgelijst bij uw familiegegevens bij uw gesprek met de DVZ. Evenmin maakte u gewag van dit probleem bij het opstellen van de CGVS-vragenlijst door de DVZ. Dit leidt er reeds toe dat de geloofwaardigheid van het bestaan van een vermeende tweelingbroer op losse schroeven staat. U stelt dat u zijn naam en uw aan hem verwante probleem niet meldde aan de DVZ omdat u niet over deze privézaak wilde praten. Wanneer u daarop wordt uitgenodigd om uw aan M.(...) verwante problemen alsnog uit de doeken te doen, antwoordt u meermaals dat u liever vragen beantwoordt dan een vrij relaas te starten. Uiteindelijk blijkt u geen idee te hebben met wie uw vermeende tweelingbroer M.(...) problemen zou hebben gehad, noch wie u dan precies vreesde of zou moeten vrezen indien u zou terugkeren naar Marokko. Sterker nog, u ervoer zelf geen enkel persoonlijk probleem omwille van M.(...)s vermeende problemen en beschikt niet over concrete aanwijzingen dat u bij terugkeer naar Marokko met uw (vermeende) tweelingbroer zou worden verward. Ook kan u niet aangeven of er voor uw familie in het laatste jaar nog problemen zouden zijn geweest als gevolg hiervan. Evenmin kan u een begin van bewijs voorleggen van de vermeende veroordeling van uw oudere broer M.(...) als gevolg van M.(...)s problemen, noch van M.(...)s voorgelegde bewijzen dat hij wel degelijk onschuldig was.

6 - Betreffende uw problemen met **de familie van de moeder van uw dochter S.(...)** moet vooreerst worden gesteld dat zij niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie ressorteren en dat ze evenmin onder de definitie van subsidiaire bescherming kunnen worden ondergebracht. Bovendien zijn ze niet geloofwaardig (Gesprek met DVZ, DIO, 15 februari 2023; Vragenlijst CGVS door DVZ, 18 januari 2024; CGVS, pp. 6, 7, 11-15, 19-20). Zo stelt u ten eerste dat u een paar jaar een relatie had met de moeder van S.(...), maar kent u zelfs de volledige naam van de vrouw in kwestie niet. De naam die u in februari 2024 opgeeft aan het CGVS, namelijk 'M.(...) C.(...) G.(...)', woonachtig in het Spaans-Catalaanse Barcelona, komt namelijk helemaal niet overeen met de naam die u in een gesprek met de DIO in februari 2023 opgaf, namelijk 'N.(...) R.(...) S.(...)', woonachtig in het France Nice. Bovendien verklaart u aan het CGVS dat u de vrouw met haar stiefbroer zonder ondergoed en met drugs betrapte in een jacuzzi, maar aan de DVZ liet u optekenen dat 'ze geluk [hebben] dat ik ze niet betrapt heb anders zou ik ze vermoord hebben'. U wordt ook meermaals gevraagd hoe u de vermeende relatie tussen de vrouw en haar stiefbroer ontdekte, maar u antwoordt telkenmale naast de kwestie. Ook de vraag wanneer u vernam dat u mogelijks niet de biologische vader van S.(...) bent, beantwoordt u telkens ontwijkend. Gevraagd naar welke concrete problemen u precies had met de familie van de moeder van S.(...), stelt u enkel dat u werd bedreigd door de familieleden (stiefbroers) van de vrouw,

maar u kan dit desgevraagd niet concretiseren en antwoordt wederom telkens naast de kwestie. Bovendien kan u geen enkel document voorleggen ter staving van het bestaan van S.(...) en deze familie, uw band met S.(...), uw problemen met de familie van de moeder van S.(...), of foto's van uzelf met S.(...). Het excuus dat u in een gesloten centrum zit en derhalve niet aan uw documenten kan geraken, is niet voldoende valabel daar u wel zegt in contact te kunnen treden met familieleden via sociale media.

7 - Voorts blijkt uw voorgehouden **interesse in het christendom** niet ingegeven door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging, maar louter opportunisme (Verklaring DVZ 18 januari 2024, vragen 9, 11; Vragenlijst CGVS door DVZ, 18 januari 2024; handgeschreven verklaring 19 januari 2024; CGVS, pp. 8, 15-17). Vooreerst werd de soennitische islam als uw religie genoteerd op de DVZ; vreest u Allah; en legt u uw lot in Allahs handen. U kan bovendien niet uitleggen waarom u pas daags na het afleggen van uw verklaringen bij de DVZ alsnog aangeeft dat u overweegt om eventueel van religie te willen veranderen. Ook uw motivatie om zich te bekeren tot het christendom overtuigt niet: u vindt dat de islamitische gemeenschap in Europa te ver af staat van de islam en zaken doet – zoals alcohol drinken en gokken in casino's – die niet islamitisch zijn. Daarnaast stelt u dat u al twee of drie jaar zou overwegen zich te bekeren tot het christendom maar heeft u, ondanks een universitaire master in de wijsbegeerte en/of sociologie, schijnbaar geen flauw benul van de diverse geloofsstromingen binnen het christelijk geloof. U sloeg zelfs de afgelopen jaren nooit een bijbel open. Evenmin zocht u in de afgelopen jaren meer informatie over het christendom of over het katholicisme. U bezocht weliswaar zo'n drie keer een kerk in Spanje en België, maar keek u er slechts 'een beetje rond' en u heeft geen idee hoe een katholieke mis verloopt.

(...)Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch het reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

U brengt tenslotte geen elementen aan waaruit zou blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Zo verwijst verzoeker met betrekking tot de vastgestelde laattijdigheid van zijn verzoek om internationale bescherming naar zijn verklaringen die hij aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud, doch gaat niet nader in op de concrete en pertinente vaststellingen desbetreffend die voor de duidelijkheid nogmaals worden hernomen:

"Zo kwam u volgens uw verklaringen aan een medewerker van het CGVS reeds op 29 januari 2022 aan in België (cf. infra), maar u verzocht er niet direct om internationale bescherming. U verklaarde

weliswaar in een verslag van de Antwerpse politie van 23 september 2023 dat u nog asiel moest aanvragen in Brussel, maar u liet dit na. Aan het CGVS verklaart u voorts dat u in 2022 trachtte verblijfspapieren te bemachtigen via een religieus huwelijk met een Nederlands-Belgische vrouw van Marokkaanse origine (waar u overigens geen begin van bewijs van voorlegt, de relatie is bovendien reeds beëindigd), maar dat dit omwille van uw aanhouding(en) door de Antwerpse politie niet is gelukt. Hoe het ook zij, ook na diverse proces-verbalen en politierapporten (die tussen 2022 en 2023 werden opgesteld) uwentwege alsook voor, tijdens of na uw detentieperiodes vanaf februari 2023 en nadat u in totaal negentien keer het bevel kreeg om het grondgebied te verlaten, diende u géén verzoek om internationale bescherming in. Bovendien werd er in deze documenten telkens geen gewag gemaakt van elementen die een onmiddellijke terugkeer naar uw thuisland in de weg kunnen staan. Telkenmale gaf u immers aan dat uw problemen in Marokko louter van socio-economische aard waren. Sterker nog, op 9 januari 2024 – amper zes dagen voor uw verzoek om internationale bescherming – verklaarde u in een verhoor met de Belgische politie dat u naar Marokko zou kunnen terugkeren, maar dat het [leven] in België beter is. Op 9 januari 2024 werd u voorts een bevel om het grondgebied te verlaten betekend met vasthouding met het oog op verwijdering. U werd aangehouden en in hechtenis genomen. Bovendien betekende het Marokkaanse Consulaat-Generaal reeds op 29 november 2023 een formele bevestiging van nationaliteit en bereidheid om mee te werken aan uw repatriëring. U diende uiteindelijk op 15 januari 2024 – minstens anderhalf, mogelijks twee tot mogelijks vijf jaar (cf. infra) na uw aankomst in België – een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Een dergelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming kan niet in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.” Met het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen weerlegt noch verklaart verzoeker deze vaststellingen. Gelet op deze vaststellingen kon de commissaris-generaal met recht en rede stellen dat een dergelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming niet in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo vlug mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoeker pas nadat hem een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering werd betekend en hij hierop volgend naar een gesloten centrum werd overgebracht, een verzoek om internationale bescherming indient en dit minstens anderhalf, mogelijks twee tot mogelijks vijf jaar na zijn aankomst in België wijst erop dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert de ernst van de door hem beweerde vluchtelingenrechtelijke vrees in ernstige mate.

Waar verzoeker opnieuw naar zijn verklaringen die hij tijdens het persoonlijk onderhoud aflegde verwijst teneinde het gebrek aan eenduidige verklaringen over zijn (vroegere) identiteitsdocumenten, zijn familieleden in Marokko en Europa, zijn Bulgaars visum en werkverleden en zijn verblijfplaatsen en verblijfsduur in Europa te verklaren, kan hij ook niet overtuigen. In deze verklaringen stelde verzoeker louter dat het eerste interview wel goed ging, maar hij geen tijd kreeg om een aantal zaken uitgebreid te vertellen en dat dit onder andere zijn familiale situatie betrof, alsook dat hij niet alle details kon vertellen, dat sommige zaken te persoonlijk waren en hij beschaamd was hierover te vertellen.

Verzoeker licht echter niet concreet toe op welke wijze dit algemeen betoog zijn tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn identiteitsdocumenten zou kunnen verklaren of verschonen. Verzoeker brengt geen enkel concreet element bij waaruit zou kunnen blijken dat zijn verklaringen op enigerlei moment onderhevig zouden zijn geweest aan een bepaalde tijdsdruk of te persoonlijk zouden zijn waardoor het onmogelijk was hierover coherente verklaringen af te leggen. Deze vaststellingen blijven bijgevolg gehandhaafd en worden opnieuw voor de duidelijkheid hernomen: “In uw verzoek om internationale bescherming legt u geen enkel identiteitsdocument voor. U verklaart aan de DVZ dat u uw paspoort verloor bij uw aankomst in België en dat u geen identiteitskaart kon verkrijgen bij het Marokkaanse consulaat omdat u niet over een adres beschikte. Aan het CGVS verklaart u dan weer dat uw paspoort werd gestolen voor uw komst naar België en dat uw identiteitskaart bij een buurman ligt. In een gesprek met de DIO in februari 2023 verklaarde u dan weer dat uw paspoort in de zomer van 2022 was gestolen en dat u bij de Antwerpse politie aangifte deed van diefstal.”

Hetzelfde moet worden gezegd wat betreft het gebrek aan eenduidige verklaringen over zijn familie in Marokko en Europa. Verzoeker brengt ook hierover geen enkel concreet element bij waaruit zou kunnen blijken dat zijn verklaringen op enigerlei moment onderhevig zouden zijn geweest aan een bepaalde tijdsdruk of te persoonlijk zouden zijn. Verzoeker verwijst weliswaar naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud alwaar hij aangaf dat hij bepaalde zaken voor zichzelf heeft gehouden, omdat het privé was, maar dat hij na het gesprek met zijn advocate meer duidelijkheid heeft gekregen over de

procedure, maar laat na te verduidelijken waarin het private karakter van zijn verklaringen omtrent de verblijfplaats van zijn familie gelegen is en waardoor dit enigszins bij machte zou kunnen zijn de talrijke en flagrant tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot zijn familie te verschonen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan waarom hij dermate beschaamd zou zijn geweest om dergelijke informatie op eenduidige wijze aan te geven. Deze vaststellingen blijven bijgevolg evenzeer gehandhaafd en worden opnieuw voor de duidelijkheid hernomen: *Betreffende uw familie in Marokko en Europa verklaart u aan het CGVS dat u familieleden in Spanje en Frankrijk heeft, waaronder een broer en zus in Bordeaux, en geen familie in België. Bij de DVZ werd genoteerd dat twee broers en één zus in Marokko wonen, één broer in Frankrijk (Bordeaux) en één broer in de Verenigde Staten. In het gesprek met de DIO in februari 2023 werd genoteerd dat u geen familie meer heeft in Marokko, terwijl u op 23 september 2023 tegenover de Antwerpse politie verklaarde dat uw broers in Marokko woonden. Tot slot verklaarde u tegenover een inspecteur van de Antwerpse politie op 9 september 2023 dat u familieleden heeft in Marokko, Spanje en België.*

Ook wat betreft de vaststellingen rond zijn visum en werkverleden brengt verzoeker geen enkel concreet element bij waaruit zou kunnen blijken dat zijn verklaringen op enigerlei moment onderhevig zouden zijn geweest aan een bepaalde tijdsdruk of te persoonlijk zouden zijn. Verzoeker verwijst weliswaar opnieuw naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud alwaar hij aangaf dat hij in Bulgarije tien maanden heeft gewerkt en daarna vertrokken is, dat hij in een circus heeft gewerkt, en dat hij stelde dat de verklaringen die werden genoteerd in een interview met de politie verkeerd werden genoteerd, maar laat opnieuw na te verduidelijken waarin het private karakter van zijn verklaringen omtrent zijn visum en werkverleden gelegen is en waardoor dat enigszins bij machte zou kunnen zijn de tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot visum en werkverleden te verschonen. Verzoeker toont ook met geen enkel concreet element aan waarom hij dermate beschaamd zou zijn geweest om dergelijke informatie op eenduidige wijze aan te geven. Deze vaststellingen blijven bijgevolg evenzeer gehandhaafd en worden opnieuw voor de duidelijkheid hernomen: *“Nog in het gesprek met de DIO in februari 2023 werd genoteerd dat u over een éénjarig Bulgaars werkvisum beschikte, dat u in een elektromechanica-bedrijf in Sofia werkte en dat u dit contract uitdeed. Aan de DVZ verklaarde u dat u in 2015 in Spanje niet de voorziene overstap maakte naar Bulgarije, maar dat u in Spanje uitstapte en er in de illegaliteit verdween. Aan het CGVS verklaart u dan weer dat u zo’n tien maanden in een rondreizend circus werkte alvorens met de noorderzon vertrok.”*

Ook het louter stellen dat er tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal mogelijks een misvatting is geweest tussen verzoeker en de tolk stellende dat hij op 29 juni 2022 aankwam in België en niet op 29 januari 2022, is niet bij machte de gedane vaststellingen omtrent zijn aankomst in België te verklaren of te verschonen. Het louter kiezen voor één versie van zijn verklaringen heft de talrijke tegenstrijdigheden immers niet op. Deze vaststellingen blijven bijgevolg evenzeer gehandhaafd en worden opnieuw voor de duidelijkheid hernomen: *“Voorts zijn verklaringen over uw aankomst in België verre van eenduidig (cf. supra). U verklaart aan het CGVS dat u op 29 januari 2022 aankwam in België en sedertdien enkel af en toe werkte in Nederland. Door de DVZ liet u optekenen dat u op 29 juni 2022 aankwam in België. In diverse verslagen van de politie van Antwerpen werd dan weer genoteerd dat u sinds 2019, sinds 2022, sinds begin 2023 en juni 2022 in België verblijft.”*

Waar verzoeker de waarde van de politieverlagen in twijfel trekt, omdat deze telkens werden opgemaakt naar aanleiding van een gespannen situatie en zonder de aanwezigheid van een tolk, toont verzoeker niet concreet aan waarom hij telkenmale niet bij machte was om eenduidige verklaringen af te leggen over voormelde eerder eenvoudige gegevens. Overigens gaat verzoeker eraan voorbij dat zijn verklaringen voor de diverse asiendiensten, waarbij er zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bijstand was van een tolk, onderling ook nog eens tegenstrijdig zijn alsook dat zijn verklaringen in de diverse politieverlagen ook onderling tegenstrijdig zijn. De bewering dat misverstanden en vergissingen reëel zijn, wordt niet concreet toegelicht, noch wordt verduidelijkt waarin de vergissingen en misverstanden zouden hebben gelegen.

Wat betreft de vaststellingen rond het stilzwijgen van verzoeker van de vrees voor zijn leven omwille van de problemen van zijn tweelingbroer, verwijst verzoeker opnieuw naar zijn verklaringen die hij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft afgelegd stellende dat hij bij aanvang van dit onderhoud had aangegeven dat het moeilijk was om dergelijke persoonlijk problemen te praten en hij niet op de hoogte was van het belang dat aan het onderhoud met de Dienst Vreemdelingenzaken werd gehecht. Dit verklaart noch verschoont waarom verzoeker zijn broer niet mee oplijstte met de rest van de familie wanneer hij bevraagd werd over de familiesamenstelling. De concrete en specifieke problematiek van zijn broer heeft overigens niets te maken, met de eenvoudige vraag naar broers en zussen. Voor zover verzoeker

opnieuw ter verschoning stelt dat de kwestie van zijn tweelingbroer een privézaak is, waarover hij niet wilde praten, licht verzoeker nergens toe waarin het private karakter gelegen is in die mate dat hij er niet over wil praten in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoeker een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Immers, van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de asielprocedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in zijn asielrelaas zou vermelden. Het feit dat verzoeker het element waarop hij thans zijn verzoek om internationale bescherming steunt niet bij aanvang van de procedure vermeldt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. De asielinstanties mogen van verzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Verzoekers verwijzing naar het gegeven dat hij niet op de hoogte was van het belang van zijn verklaringen kan geen afbreuk doen aan deze verplichting. De Raad merkt hierbij nog op dat de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen geschiedt, zodat er geen reden kan zijn om in het onthaalland onjuiste informatie over zijn persoonsgegevens, verblijf of relaas te geven.

Voorts verwijst verzoeker opnieuw naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waar werd vastgesteld dat *“Uiteindelijk blijkt u geen idee te hebben met wie uw vermeende tweelingbroer M.(...) problemen zou hebben gehad, noch wie u dan precies vreesde of zou moeten vrezen indien u zou terugkeren naar Marokko. Sterker nog, u ervoer zelf geen enkel persoonlijk probleem omwille van M.(...)s vermeende problemen en beschikt niet over concrete aanwijzingen dat u bij terugkeer naar Marokko met uw (vermeende) tweelingbroer zou worden verward. Ook kan u niet aangeven of er voor uw familie in het laatste jaar nog problemen zouden zijn geweest als gevolg hiervan. Evenmin kan u een begin van bewijs voorleggen van de vermeende veroordeling van uw oudere broer M.(...) als gevolg van M.(...)s problemen, noch van M.(...)s voorgelegde bewijzen dat hij wel degelijk onschuldig was.”* Het louter verwijzen naar zijn verklaringen stellende dat hieruit blijkt dat hij duidelijk heeft aangegeven dat hij samen met zijn familie moest verhuizen uit angst voor dreigementen alsook de angst blijkt die hij nog steeds voelt, werpt echter geen ander licht op voormelde concrete en pertinente vaststellingen die evenzeer gehandhaafd blijven. De stelling dat de gezondheidssituatie van zijn moeder achteruitgegaan is als gevolg van de dreiging, is niet meer dan een bewering, die geen concrete grondslag heeft. Ook blijkt hieruit verzoekers persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade niet.

Wat betreft de pertinente vaststellingen *“Betreffende uw problemen met de familie van de moeder van uw dochter S.(...) moet vooreerst worden gesteld dat zij niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie ressorteren en dat ze evenmin onder de definitie van subsidiaire bescherming kunnen worden ondergebracht. Bovendien zijn ze niet geloofwaardig (Gesprek met DVZ, DIO, 15 februari 2023; Vragenlijst CGVS door DVZ, 18 januari 2024; CGVS, pp. 6, 7, 11-15, 19-20). Zo stelt u ten eerste dat u een paar jaar een relatie had met de moeder van S.(...), maar kent u zelfs de volledige naam van de vrouw in kwestie niet. De naam die u in februari 2024 opgeeft aan het CGVS, namelijk ‘M.(...) C.(...) G.(...)’, woonachtig in het Spaans-Catalaanse Barcelona, komt namelijk helemaal niet overeen met de naam die u in een gesprek met de DIO in februari 2023 opgaf, namelijk ‘N.(...) R.(...) S.(...)’, woonachtig in het France Nice. Bovendien verklaart u aan het CGVS dat u de vrouw met haar stiefbroer zonder ondergoed en met drugs betrapte in een jacuzzi, maar aan de DVZ liet u optekenen dat ‘ze geluk [hebben] dat ik ze niet betrapt heb anders zou ik ze vermoord hebben’. U wordt ook meermaals gevraagd hoe u de vermeende relatie tussen de vrouw en haar stiefbroer ontdekte, maar u antwoordt telkenmale naast de kwestie. Ook de vraag wanneer u vernam dat u mogelijks niet de biologische vader van S.(...) bent, beantwoordt u telkens ontwijkend. Gevraagd naar welke concrete problemen u precies had met de familie van de moeder van S.(...), stelt u enkel dat u werd bedreigd door de familieleden (stiefbroers) van de vrouw, maar u kan dit desgevraagd niet concretiseren en antwoordt wederom telkens naast de kwestie. Bovendien kan u geen enkel document voorleggen ter staving van het bestaan van S.(...) en deze familie, uw band met S.(...), uw problemen met de familie van de moeder van S.(...), of foto's van uzelf met S.(...). Het excuus dat u in een gesloten centrum zit en derhalve niet aan uw documenten kan geraken, is niet voldoende valabel daar u wel zegt in contact te kunnen treden met familieleden via sociale media.”* verwijst verzoeker opnieuw naar zijn verklaringen die hij tijdens het persoonlijk onderhoud aflegde doch opnieuw moet worden vastgesteld dat deze verwijzing naar eerdere verklaringen niet bij machte is afbreuk te kunnen aan voormelde pertinente en correcte

vaststellingen. Verzoeker toont ook in het verzoekschrift niet aan dat zijn problemen met de familie van de moeder van zijn dochter onder de criteria van de Vluchtelingenconventie ressorteren noch dat ze onder de definitie van subsidiaire bescherming kunnen worden ondergebracht, noch slaagt hij erin ze enigszins te concretiseren of duidelijk naar voor te brengen.

Waar verzoeker herhaalt dat de naam van de moeder van zijn dochter in “*het pv van ongeveer een jaar geleden*” niet correct was, brengt hij geen enkel concreet element bij dat een valabele verklaring zou kunnen vormen voor een dergelijke discrepantie. De foto’s van zijn dochter die verzoeker bij het verzoekschrift voegt zijn niet bij machte hierop een ander licht te werpen. Uit deze foto’s kan in hoofde van verzoeker overigens geen persoonlijke vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade worden afgeleid.

De bewering dat hij nog niet de kans heeft gehad de Bijbel te lezen omdat er weinig versies beschikbaar zijn in het gesloten centrum en hij hier door zijn onstabiele leven voor zijn opsluiting geen kans hiertoe heeft gekregen is niet meer ernstig te noemen. Verzoeker gaat hiermee voorbij aan de volgende pertinente overwegingen

*“Voorts blijkt uw voorgehouden **interesse in het christendom** niet ingegeven door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging, maar louter opportunisme (Verklaring DVZ 18 januari 2024, vragen 9, 11; Vragenlijst CGVS door DVZ, 18 januari 2024; handgeschreven verklaring 19 januari 2024; CGVS, pp. 8, 15-17). Vooreerst werd de soennitische islam als uw religie genoteerd op de DVZ; vreest u Allah; en legt u uw lot in Allahs handen. U kan bovendien niet uitleggen waarom u pas daags na het afleggen van uw verklaringen bij de DVZ alsnog aangeeft dat u overweegt om eventueel van religie te willen veranderen. Ook uw motivatie om zich te bekeren tot het christendom overtuigt niet: u vindt dat de islamitische gemeenschap in Europa te ver af staat van de islam en zaken doet – zoals alcohol drinken en gokken in casino’s – die niet islamitisch zijn. Daarnaast stelt u dat u al twee of drie jaar zou overwegen zich te bekeren tot het christendom maar heeft u, ondanks een universitaire master in de wijsbegeerte en/of sociologie, schijnbaar geen flauw benul van de diverse geloofsstromingen binnen het christelijk geloof. U sloeg zelfs de afgelopen jaren nooit een bijbel open. Evenmin zocht u in de afgelopen jaren meer informatie over het christendom of over het katholicisme. U bezocht weliswaar zo’n drie keer een kerk in Spanje en België, maar keek u er slechts ‘een beetje rond’ en u heeft geen idee hoe een katholieke mis verloopt.”* Verzoekers verklaringen getuigen dan ook allerminst van enige oprechte intentie zich tot het christendom te bekeren. De stelling dat hij door zijn onstabiele leven de kans niet heeft gehad de Bijbel te lezen of tout court de mogelijkheid niet had zich effectief te laten bekeren, kan dan ook niet volstaan om deze verklaringen in een ander licht te plaatsen. De taalbarrière tijdens de bijgewoonde misvieringen, kan bezwaarlijk volstaan ter verschoning. Uit zijn verklaringen blijkt bovendien dat hij in staat was een relatie met een in België verblijvende vrouw die in verwachting is van een overleden man aan te knopen met de wens het kind zelfs te erkennen als zijn eigen kind waardoor ook mag worden verwacht dat indien verzoeker zich oprecht tot het christendom wilde bekeren hij hiertoe verdere stappen had kunnen nemen of zich minstens bijkomend hierover had laten inlichten. Het betoog dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken zou hebben gezegd dat hij moslim “was”, maar dat uit de notities blijkt dat hij moslim “is”, kan ook niet overtuigen. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij bevraagd werd naar zijn religie, waarop hij “islam (soenniet)” antwoordde (Verklaring DVZ, vraag 9). Uit de vragenlijst blijkt ook dat hij meermaals verwijst naar Allah (Vragenlijst, vraag 3.5). Hij heeft het over “het in de handen laten van Allah” en “ik vrees Allah”. Indien dit niet meer zijn religie zou zijn geweest kon van verzoeker worden verwacht dat hij dit in die zin zou weergegeven en desbetreffend andere verklaringen zou afleggen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat zijn verklaringen verkeerd werden genoteerd of er misverstanden zouden zijn gerezen.

Het verwijzen naar algemene informatie omtrent maffia, criminaliteit en corruptie in Marokko volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Marokko, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker zijn nood aan internationale bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Waar verzoekende partij meent dat de subsidiaire beschermingsstatus niet zorgvuldig werd onderzocht, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn noch onderzocht.

Verzoeker maakt, gelet op wat voorafgaat, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat er in Marokko een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict aanwezig is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat betreft verzoekers medische problemen waarbij verzoeker zelf verwijst naar een schouderoperatie, diabetes, tandproblemen en astma medicatie en aangeeft dat uit algemene informatie blijkt dat Marokko te maken heeft met problemen binnen de gezondheidszorg op meerdere vlakken, en hij bij terugkeer naar Marokko voor zijn medische problematiek niet de gepaste zorgen zou kunnen krijgen, dient er vooreerst op te worden gewezen dat medische problemen op zich niet onder de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, ressorteren, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming, zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat de aangehaalde medische problemen in zijn hoofde vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan of op grond van een gebrek aan behandeling vervolging zou riskeren. Evenmin toont hij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, en dat verzoeker zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure, meer bepaald een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt en verzoeker maakt niet in concreto aannemelijk dat hij om redenen, voorzien in het Verdrag van Genève, geen of niet opnieuw toegang zou hebben tot of gebruik zou kunnen maken van de gezondheidszorg in Marokko.

Waar verzoeker ook nog stelt dat een terugkeer een negatieve impact op zijn geestelijke gezondheid zou hebben, legt verzoeker geen concreet element voor waaruit blijkt dat hij ook mentale problemen kent, noch dat hij op basis hiervan of op grond van een gebrek aan behandeling vervolging zou riskeren of een reëel risico zou lopen op ernstige schade.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF